

بررسی تطبیقی اساطیر آفرینش و پایان جهان در ایران و اسکاندیناوی

مریم محسنیان^۱

تاریخ دریافت: ۹۸/۰۷/۱۷

تاریخ پذیرش: ۹۸/۰۸/۲۶

کد مقاله: ۴۵۸۳۳

چکیده

اندیشه زندگی و مرگ یکی از مهم‌ترین اصول عقاید و باورهای آدمیان است. انسان از گذشته‌های دور تا کنون بعد از آفرینش و مشاهده‌ی مرگ همواره به دنبال جاودانگی و در آرزوی بی‌مرگی بوده است. در باورهای مردم پیشین و در آئین‌ها، مرگ پایان زندگی و نابودی مطلق نیست بلکه می‌تواند عاملی برای زندگی بهتر و والاتر باشد. بررسی دیدگاه آفرینش و پایان جهان در اسطوره‌های ایران و اسکاندیناوی، محور اصلی این پژوهش است. در این بررسی فرض بر این است با وجود تفاوت‌های ظاهری این دو اسطوره اغلب دارای بن‌مایه‌های مشترکی هستند. باور به آفرینش و وجود روز رستاخیز در هر دو سرزمین دیده می‌شود، آفرینش از یک نقطه شروع می‌شود و در طول زمان به پایان می‌رسد. چرخه‌ی مرگ و آفرینش دائمی است و پایان جهان، پایان آفرینش نیست. در پایان جهان، با رسیدگی به اعمال انسان بر چرخه‌ی آن‌ها تأکید می‌شود. در این پژوهش کلیت اسطوره‌ها به صورت تحلیلی-توصیفی بررسی شده و شباهت و تفاوت‌ها مشخص گردید.

واژگان کلیدی: اساطیر، آفرینش، پایان جهان، ایران، اسکاندیناوی

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد پژوهش هنر، دانشگاه علوم و تحقیقات، تهران، ایران (maryammohsenain@gmail.com)